

Когато отпосле почнали да разглеждатъ герана, разбрали, че доле въздуха е нечистъ.

Тоя въздухъ е толкова задушливъ, че нито човѣкъ, нито животно може да живѣе въ него. Пуснали въ герана котка, но щомъ стигнала до онова место, дето билъ нечистиятъ въздухъ, тя веднага умрѣла. Но не само животно тамъ не може да живѣе — тамъ и свѣщъ не може да гори. Спуснали свѣщъ, и щомъ я доближили до това мѣсто, веднага изгаснала.

Има мѣста подъ земята, дето се събира нечистъ (задушливъ) въздухъ; щомъ попаднешъ на такова мѣсто, тутакси умирашъ. Ето защо, въ рудницитѣ, преди да отиде човѣкъ въ мѣста, дето въздухътъ е задушливъ, спускатъ за опитъ лампи. Ако лампата угасне, човѣкъ тамъ не влиза; тогава пускатъ въ това мѣсто чистъ въздухъ и продължаватъ до тогава, докато може да гори огънь.

При града Неаполъ има една пещера. Въ нея нечистиятъ въздухъ е винаги единъ метъръ високо отъ земята, а отгоре въздухътъ е чистъ. Човѣкъ спокойно може да се разхожда изъ тая пещера безъ да му стане зле; влѣзе ли куче—веднага умира.

Отде се взема задушливиятъ въздухъ? Той се прѣвръща въ нечистъ отъ чистиятъ, който ние дишаме. Ако се събератъ много хора на едно мѣсто и се затворятъ прозорцитѣ и вратата, тъй че да не може да мине чистъ въздухъ, то въздухътъ, който е на това мѣсто, ще стане нечистъ, какъвто е долу въ герана, и хората ще умратъ.

Преди сто години въ една война индийцитѣ плѣнили 146 англичани и ги затворили въ една подземна пещера, дето не влиза чистъ въздухъ. Плѣненитѣ англичани, като престояли тамъ нѣколко часа, почнали да се задушватъ и на разсъм-